

Според Жеко Чанков за един по-голям период от време -1884 – 1926 г., през който жителите ѝ се увеличават със 171 %, Нова Загора по темпове на нарастване на населението е на девето място - след София, Бургас, обявения през 1929 г. за град Перник, Фердинанд (Монтана), Борисовград (Първомай), Попово, Луковит и Бяла Слатина (Чанков 1935, 203-205). По този показател Нова Загора изпреварва другите околовийски центрове в окръга - Чирпан, Казанлък и Стара Загора.

По данни от 1934 г. градът със своите 9552-ма жители е на 11-то място по бързина на нарастване сред българските градове (Кираджиев 2008, 152).

Естественият прираст на населението през годините на пребояване на населението е отразен в Таблица 2, като първите данни са от 1893 г., от когато са най-старите запазени регистри:

Таблица 2/ Table 2
Родени и починали в Нова Загора
Born and died in Nova Zagora

Година Year	1893	1900	1905	1910	1920	1926	1934	1938
Родени Born	188	228	233	226	312	268	238	260
Починали Died	152	143	153	130	171	148	166	173
Прираст Growth	+36	+85	+80	+96	+141	+120	+72	+87

Едничните случаи на актуалане на събития с временно пребиваващи в града предполагат възможността за някои дребни неточности в цифрите, които са без съществено значение. Таблица 2 показва, че естественият прираст е един от факторите за увеличаване на населението на града. Най-висока раждаемост в Нова Загора в абсолютни цифри и в проценти спрямо цялото население за проучвания период има през следвоенната 1920 г.

Процентно най-голяма е смъртността през 1893 г - 35 случаи на 1000 жители (Регистри 1893, 1900, 1905, 1910, 1920-1926, 1934, 1938), а във войните 1912-1918 г. загиват 90 новозагорци, от които 89 българи и 1 еврейн (ДА-Сливен).